

๕๒

ญาณ - วิญญาณ

ใจของธรรมกายเป็นอย่างไร ?

ใจของธรรมกายมีอย่างเดียวกัน เห็น จำ คิด รู้ ๕ อย่าง
เป็นใจ มีเห็น มีจำ มีคิด มีรู้

รู้นั้นก็ตรงกับดวงวิญญาณ

อ้ายคิดนั้นก็ตรงกับดวงจิต

อ้ายจำนั้นก็ตรงกับดวงใจ

อ้ายเห็นนั้นก็ตรงกับดวงกาย

เห็น จำ คิด รู้ หยุดเป็นจุดเดียวกัน

ก็มีความรู้ นี้มันผิดกันตรงไหน มันเห็นเหมือนกัน จำเหมือน
กัน คิดเหมือนกัน รู้เหมือนกัน

ผิดกันตรงนี้...

พอถึงธรรมกายแล้ว ดวงเห็นขยายส่วนออกไป หน้าตัก
ธรรมกายโตเท่าไหน ดวงเห็นขยายออกไปวัดผ่าเส้นศูนย์กลางเท่านั้น
กลมรอบตัว

เมื่อดวงเห็นแผ่ออกไปเท่าใดแล้ว ดวงจำ ดวงคิด ดวงรู้ ก็แผ่ออกไปเท่ากัน ดวงใจออกไปเท่าใด ดวงคิดก็แผ่ออกไปเท่ากัน ดวงคิดแผ่ออกไปเท่าใด ดวงรู้ที่เรียกว่า ดวงวิญญาณ ตรงกับดวงวิญญาณของมนุษย์ก็แผ่ออกไป เท่าหน้าตักธรรมกาย กลมรอบตัวสี่ชั้นซ้อนกันอยู่ ชั้นนอกคือดวงเห็น ชั้นในเข้าไปคือดวงจำ ชั้นในเข้าไปคือดวงคิด ชั้นในเข้าไปคือดวงรู้ รู้นั้นต้องรู้ตรงนั้นแหละ

เมื่อขยายส่วนเท่านั้นละก็ เขาเรียกว่า “ญาณ”

ถ้ายังไม่ขยายส่วนละก็ เขาเรียกว่า “ดวงวิญญาณ”

ถ้าขยายส่วนออกไปรูปนั้นละก็เรียกว่าญาณ ตั้งแต่มีธรรมกายก็มีญาณทีเดียว

นี้ญาณกับดวงวิญญาณผิดกันดังนี้ ไม่ใช่อย่างเดียวกัน ไม่ใช่อันเดียวกัน คนละอันทีเดียว

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “โอวาท”

๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๔